

LENINA KĀROGS

IZNAK KOPS
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 125 (5664)
22.
OKTOBRIS
CETURDIENA
1957. GADS
Maksa 3 kap

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJA PREIĻU RAJONA KOMITEJA UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOME LAIKRAKSTI

Sagaidot
Lielā
Oktobra
gadadienu

70

Sacensības līderi

Kopš šī gada aprīļa eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā pēc ražošanas pirmrindnieku ini-

ciatīvas norīti trieciendārba dekadēs par godu Lielā Oktobra 70. gadadienai. Šajā sociālistiskajā sacensībā aktīvi iesaistījies lizīna ražošanas ceha, lizīna ražošanas iecirkņa (kādreizējā ceha Nr. 2) un lopbarības lizīna un premiksu iecirkņu kolektīvi. Sacensības rezultātus apkopo tās štābs un arodkomiteja.

Ilgu laiku sacensības priekšgalā bija lizīna ražošanas cehs, kurš guva uzvaras sešās dekādēs. Tās kolektīvs panācis augstus rādītājus gan plāna izpildē, gan darba ražīguma kāpināšanā, gan disciplīnas nostiprināšanā, produkcijas kvalitātes paaugstināšanā un izejvielu un enerģētisko resursu taupīšanā.

Patlaban priekšgalā izvirzījies lizīna izgatavošanas iecirknis. Tā kolektīvs pirmssvētku sacensībā sasniedzis vēl augstākus rādītājus. Sevišķi teicami strādā aparātu uzraudzītāja Marija Sauskāja, atslēdznieks Nikolajs Lipovka.

I. ČAKSA,

Livānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas vecākā inženiere darba un darba algu jautājumos

Arums ir ražas pamats

Arāja darbs vienmēr bijis lielā godā un cieņā, jo no tā, kā apversta zeme, lielā mērā atkarīga nākamā gada raža. Pirmrindas saimniecībās jau sen vadas pēc noteikuma: aršanu uzticēt labākajiem mehānizatoriem. Jā, arī nav viegli. Ne velti rajonos, republikā un arī Visasvienības mērogā rīko speciālas sacensības un konkursus, lai šo profesiju popularizētu, lai paaugstinātu arāju meistarību.

Mūsu rajonā aršanu šoruden pirmie pabeidza Raiņa kolhoza mehānizatori — 16. oktobrī bija pēdējās vagas diena.

Saimniecības vadība uzskata, ka aršanas meistarību sacensībā vislabākās sekmes guvuši mehānizatori Jānis Kažemaks, Arvids Sparāns un Pēteris Soldris.

Jāatzīmē, ka viri strādāja istā trieciendarbā. Piemēram, Jānis Kažemaks ik dienu prāta un spēja izpildīt pusotras normas. Biedri, protams, centās turēt līdzi. Rezultātā — kārtējā darba uzvara un paties gandarījums Lielā Oktobra svētku priekšvakarā.

ATTĒLĀ: Jānis Kažemaks.

J. SILICKA foto

Veterānu vēlējums

Preiļu sadzīves pakalpojumu kombināta audeji svēti glabā veterānu revolucionārās un darba tradīcijas, vairo viņu slavu. Nesen šeit, tieši cehā, viesojās pelnītā atpūta aizgājušie veterāni Marta Mikulāne, Helēna Aščuka un citi. Ceha kolektīvs viesmīlīgi uzņēma bijušos strādniekus — sava amata meistarus, un sveica viņus ar ziediem, vēlēja labu veselību un laimi.

Par godu Lielā Oktobra 70. gadadienai rīkotās sociālistiskās sacensības dalībnieki pastāstīja veterāniem par panākumiem darbā. Ceha kolektīvs tagad saņem jūtami mazāk pārmētumu

par pasūtījumu izpildes kvalitāti: aizkari, segas, galdauti, krēslu pārklāji tiešām ir skaisti un rūpīgi izstrādāti. Deviņu mēnešu plāns (30 tūkstošu rubļu apmērā) ievērojami pārsniegts, virs plāna saražota produkcija par vairāk nekā 6 tūkstošiem rubļu. Gūta divreiz lielāka peļņa nekā bija plānots.

Pirmsjubilejas sociālistiskās sacensības līderu vidū ir audejas, kuras jau izpildījušas individuālos divu gadu plānus: Anna Iljanova un Lidijsa Rūsina. Arī Marta Inče, kura sekmīgi tikusi galā ar trešā ceturkšņa uzdevumiem.

Tā arī turpmāk — jaunākos biedrus uzmundrina mūsu veterāni.

Z. ZOSINA,

rajona sadzīves pakalpojumu kombināta Livānu aušanas ceha priekšniece

„Mēs par atturīgu un veselīgu dzīvesveidu“

No 1. līdz 30. novembrim rajonā notiks propagandas mēnesis «Mēs par atturīgu un veselīgu dzīvesveidu». Darba kolektīvi, sabiedriskās organizācijas, kā arī brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības pirmorganizācijas un to aktīvi, liekot lieta savu prasmi un zināšanas, veiks lielu darbu atturīga dzīvesveida popularizēšanā. Darba kolektīvu pienākums ir parūpēties par iedarbīgu uzskatāmu agitāciju. Ir nopietni jārunā par atturīga dzīvesveida priekšrocībām, uzskatāmi jāparāda alkohola kaitīgums.

Rajona kinoteātros demonstrēs mākslas un dokumentālās filmas par alkoholisma problēmām un tā izraisītajām kaitīgajām sekām. Filmas būs. Nepieciešams tās noskatīties. Arodkomitejām, jaunatnes pirmorganizācijām jādomā par šo seansu organizētu apmeklēšanu. Būs lietderīgi, ja pirms vai pēc seansi ar skatītājiem tiksies rajona medicīnas darbinieki. Lekcijas un pārrunas jāorganizē arī darba kolektīvos, jauniešu auditorijās. Par žūpību un tās sekām rajona iedzīvotājiem ir ko sacīt arī rajona iekšlietu daļas, prokuratūras un tautas tiesas darbiniekiem. Un viņi to darīs.

Vēlams, lai šī tikšanās nebūtu tikai parasta lekcija vai informācija par notikumiem, fak-

tiem. Tai jāklūst par atklātu sarunu ar cilvēkiem.

Lai tas ir jautājumu un atbilžu vakars, ko organizē arodkomitejas, sieviešu padome vai visas sabiedriskās organizācijas kopā, kultūras darbinieki. Lai tie ir svētki, kuros kolektīvs godina savu uzņēmuma labākās ģimenes, vai tikšanās ar interesantiem cilvēkiem, konkursveida atpūtas sarīkojums ar masu spēļu programmām un pašdarbības priekšnesumiem, izstādēm. Lai tas ir ģimeņu sporta sarīkojums isti rudenīgā parkā vai veselības trasē. Priekšnoteikums labai atpūtai, veselības nostiprināšanai, pārdomātai sarīkojuma organizēšanai ir visa kolektīva piedalīšanās, administrācijas atbalsts un personiskais paraugs.

Skolotāju augusta konferencē runājām par to, lai visi jaunieši savu brīvo laiku pavadītu organizēti: piedalītos mākslinieciskajā pašdarbībā, interešu klubos, sporta sekcijās. Jau oktobris, bet kultūras namu un klubu telpās, arī sporta zālēs rosība ir maza. Nemaz nerunājot par to, ka iestāžu un uzņēmumu zāļu, sarkano stūrišu durvis tā arī nav atvērtas. Tāda ir ikdiena. Domāju, ka tieši novembris var kļūt par sākuma punktu, izskauzot mūsu kūtrumu un neizdarības. Lielais tautu laiks beidzies. Atliek enerģiskāk ķerties pie interešu ap-

vienību un mākslinieciskās pašdarbības pulciņu organizēšanas gan skolās, gan kultūras iestādēs.

Propagandas mēnesī «Mēs par atturīgu un veselīgu dzīvesveidu» organizēsim daudz pasākumu. Sastādot to norises plānu, ir koordinēta partijas un jaunatnes pirmorganizāciju, arodkomiteju, sieviešu padomju un citu sabiedrisko organizāciju darbība. Un tomēr daudzējādā ziņā tieši no pašiem iedzīvotājiem ir atkarīgs, vai sekmes būs.

Rajonā notiek atturības veicināšanas biedrības pirmorganizāciju skate — konkursi. Vērtē pirmorganizāciju sadarbību ar sabiedriskajām organizācijām, administrācijām. Apkopojot rezultātus, nems vērā pretalkohola profilakses darbu, sabiedrisko kontroli alkoholisko dzērienu pārdošanas noteikumu ieviešanā, iedzīvotāju brīvā laika lietderīgas izmantošanas veicināšanu un citu uzdevumu, kuri jāveic pirmorganizācijām, izpildīti. Skatī — konkursu vadīs un rezultātus apkopos komisija (tās priekšsēdētājs ir Latvijas KP rajona komitejas propagandas un agitācijas nodaļas vadītājs Jānis Podskočis).

Kas cels mūsu iekšējo kultūru, ja ne mēs paši? Kas mūsu ikdienā ienesīs veselīgumu, dzīvesprieku? Tikai mēs paši. Gribešos, lai mūsu rajona iedzīvotāji apzinās šo patiesību un ir aktīvi atturīga dzīvesveida propagandētāji gan novembrī, gan arī turpmāk.

J. EIDUKA,

brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības rajona padomes atbildīgā sekretāre

Lauku darbu apskats

Kopš bērnu dienām atceros tautas dziesmu:

«Zaķis ara tīrumā,
Zagaģiņa brīnījās,
Ko brīnīs, zagaģiņa,
Tā viram jāstrādā.»

Attiecināsim šo jauko pantīņu uz mūsu dienām. Un kas tad iznāk? Iznāk, ka zagaģiņa gan brīnās, tikai ne par zaķiša čaku strādāšanu. Drīzāk gan par vieglprātīgu un nenopietņu attieksmi pret rudens aršanu, kādu pagaidām izrāda kolhozu un padomju saimniecību mehānizatori, šo kolektīvu vadītāji. Pagājušā gada 21. oktobrī bija aparts 91 procents no visiem tīrumiem, divpadsmit saimniecības bija jau tikušas galā ar uzdevumu. Bet šogad uzarti tikai 56 procenti lauku. Arī no republikas vidējiem rādītājiem atpaliekam par apmēram desmit procentiem. Patiesām tik slikti nav strādāts nekad agrāk...

Viskritiskākais stāvoklis ir kolhozā «Dubna» — aparts 31 procents platību, «Dzintarā», «Sīlukalnā» un «Nākotnē» skaitļi attiecīgi ir 38, 46 un 49 procenti. Līdz šim laika apstākļi aršanai bija lieliski. Taču, neskatoties uz to, atpalcējas saimniecības nav centušas kaut cik jūtami kāpināt tempus. «Dubnā», piemēram, 1 dienas veikums ir tikai 2 procenti. Ja tāda garā tiks turpināts, tad art nāksies vēl decembrī. Bet tad jau zeme sen būs sasalusī... Un nepadarīto vajadzēs sasteigt pavasarī. Kādji ir rezultāti visas vasaras darbam, ja zeme nav kārtīgi atpūtināta, vairākas saim-

niecības rēdzēja šogad, kad vienā otrā tādā tīrumā tikai leknas kosas auga.

Soruden kolhozu priekšsēdētājus neviens nebikstīja. Arī mobilizējošas telefonogrammas nesūtīja. Visiem dota ilgi kārotā patstāvība. Bet līdz ar to gaisā izkūpējusi iepriekšējo gadu labākā pieredze darba organizācijā, nevienu neinteresē arī sociālistiskā sacensība rajona mērogā.

Vēl neesam tikusi galā ar lopbarības sakņu novākšanu — uz lauka apmēram divdesmit procenti šīs kultūras, Lūk, atpalcēji: kolhozā «Vārkava» novākti 47 procenti, Oškālna kolhozā — 49 procenti, «Dzintarā» un «Dubnā» attiecīgi 54 un 55 procenti. Pēc pārskatiem jūtams, ka «Dzintarā» un «Vārkavā» īpaši necenšas, dienas veikums ir ļoti niecīgs. Laikam jau saimniecībās vēl cer uz ilgu un siltu laiku...

Kā ar līnēm? To pārdošana valstij virzās uz priekšu visai lēnām: šķiedras plāns — izpildīts par 81, bet salmiņu par 40 procentiem. Tikai sešas saimniecības pārsniegušas savu uzdevumu. Tajā skaitā jāatzīmē kolhozs «Nākotne». Taču tūlīt vajadzīga arī piebilde — saimniecība laikam uzskata tā: ja plāns izpildīts, bet izaudzētais vēl pāri palicis, tad atlikums vairs nevienam nav vajadzīgs... Si maldīgā pārliecība iemāļojusi arī sīlukalnesos. Gan vienā, gan otrā saimniecībā klajā laukā vēl daudz līnu.

L. STRODE

ZINĀTNE — AGRORŪPnieciskajam kompleksam

Slāpekļa bioloģiskais „brālis“

Visavienības Lauksaimniecības mikrobioloģijas zinātniskās pētniecības institūta speciālisti palīdzējuši KPFSR Nemeļņezemes joslas saimniecībā pākšaugu kultūru audzēšanā samazināt vajadzību pēc slāpekļa mēslojuma. Leningradas zinātnieki nodevuši zemkopjiem veselū sērūti bioloģisko preparātu, kas radīti uz gumiju mikroorganismu jaunāko celmu bāzes. Tie visai efektīvi izstrādā augiem nepieciešamo slāpekli un aizstāj ķīmiskos mēslošanas līdzekļus. — Ir ļoti svarīgi agrisināt prob-

lēmas, kas saistītas ar slāpekļa bioloģisko fiksāciju augos, — teica Visavienības Lauksaimniecības mikrobioloģijas zinātniskās pētniecības institūta direktors I. Tihonovičs. — Aprēķināts, ka mēslošanas līdzekļu ražošana un lietošana vien «apēd» gandrīz vienu trešdaļu no visā lauksaimniecībā patērētās elektroenerģijas. Protams, tas nenozīmē, ka slāpekļa minerālmēsļu loma zemkopības produktivitātes paaugstināšanā samazinās. Izvirzās uzdevums noteikt optimālu minerālu un biolo-

ģiskā slāpekļa samēru. Turklāt bioloģiskais slāpekļa princips var nīnīgi armierināt pākšaugu vajadzības pēc šī elementa. Atšķirībā no sava industriālā «brāļa» bioloģiskais slāpeklis nav toksisks, audi to uzņem visā mīnībā. Ir atklāti tādi mikroorganismu celmi, kas pastiprina šā svarīgā augības vitamīna akumulāciju un paaugstina graudzāļu un lopbarības kultūru ražību.

TASS korespondents

Leningradā

Sagaidot Lielā Oktobra 70. gadadienu

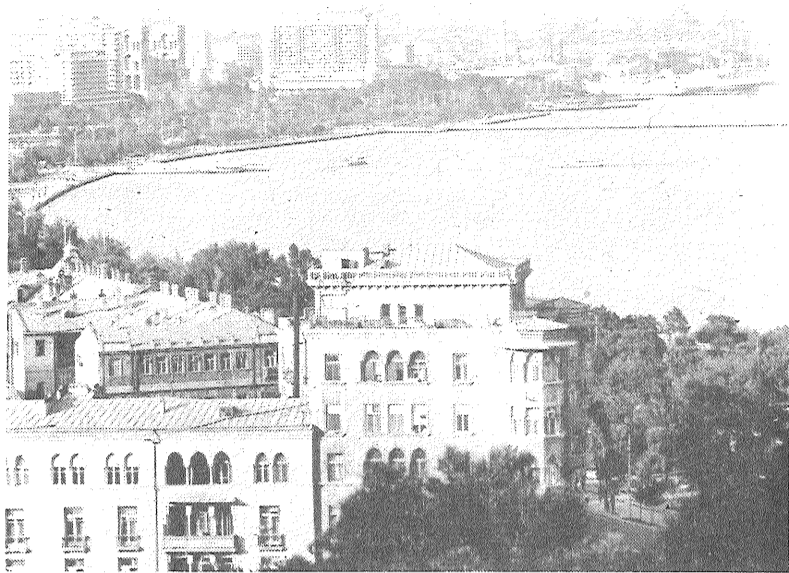
Padomju Azerbaidžāna

Ceļš, kuru Padomju Azerbaidžāna nogājusi laikā no Oktobra revolūcijas līdz mūsu dienām, ir apliecinājums PSKP ģēniskās nacionālās politikas īstenošanai dzīvē. Republikas ieguldījums vienotā tautsaimnieciskā kompleksa attīstībā atbilst tās pieaugošajam ekonomiskajam un garīgajam potenciālam. Līdz Oktobra revolūcijai Azerbaidžānā no citurienes iveda pat sērskociņus un naglas. Sodien Azerbaidžāna piegādā visām brālīgajām padomju republikām vairāk nekā trīs simt veidu produkciju, kā arī eksportē to uz 65 valstīm. Te jāmin naftas produkti un naftas rūpniecības iekārtas, kuru ražošanas ievērojama daļa sakoncentrēta tieši Azerbaidžānā, — sintētiskais kaučuks, sadzīvē lietojamās elektrotehniskās ierīces, dabīgais zīds, kokvilnas šķiedra, tēja.

Pārmaiņas pirmām kārtām visvairāk jūtamas materiālās ražošanas sfērā. Seit tiek īstenotas mērķtiecīgās kompleksās programmas «Intensifikācija-90», «Materiālietilpība». Pēc pašfinansēšanās metodēm sākuši strādāt dažādu nozaru 84 uzņēmumi. To kontā ir vairāk nekā viena ceturtdaļa no republikas rūpniecībā izstrādātās produkcijas apjoma.

Raksturojot republikas sasniegumus, varētu atgādināt arī to, ka pašlaik Azerbaidžānas industrija divās dienās saražo vairāk nekā padomju varas pirmākajā vienā gadā.

ATTELOS:

- ◆ Azerbaidžānas galvaspilsēta Baku.
- ◆ Meitenes pie avota, Ismailinas rajona Lagiņu ciemā.
- ◆ Ļenkoranas rajona A. Aslanova vārdā nosauktā kolhoza ļaudis novāc kāpostu ražu.
- ◆ Naftas ieguvei urbumus jūrā izdara specializētā pārvalde «Buhta Iljiča». Fotoattēla redzam šīs pārvaldes pirmindas brigādi (brigadieris G. Nazarovs).

TASS fotohronika

Demokrātijas mācībstundas

Otrs pretendents — lieks...

Vadītāju vēlēšanas sodien guvušas plašu vērienu arī mūsu rajonā. Daudzu ceļu un brigāžu darba kolektīvi atzinuši par pareizu tieši šādā ceļā izvirzīt neformālo līderi. Tomēr šie pasākumi nenorit bez kļūdām.

LAI UZLABOTU DARBU

Pagājis vairāk nekā gads, kopš Jānis Brīģis tika nozīmēts par rajona centrālās slimnīcas ķirurģijas nodaļas vadītāju. Un nu uz galvenā ārsta raktām galda viņa iesniegums ar lūgumu atbrīvot no šī amata. Nesāksim analizēt atteikuma iemeslus. Tas ir temats atsevišķai sarunai. Piebildīsim tikai, ka ķirurģijas nodaļā radusies sarežģīta situācija. To sapratuši gan paši ķirurgi, gan slimnīcas administrācija. Nobriedusi nepieciešamība veikt efektīvus pasākumus, lai nodaļā normalizētu mikroklimatu. Tāpēc nodaļas vadītāja amatam vajadzēja cilvēku, kurš darbu spētu ievirzīt pareizajā virzienā.

Sodien vairāki rādītāji, kuri atspoguļo rajona centrālās slimnīcas ķirurģijas nodaļas darbu, iepriecināt nevar. No sarunas ar republikas galveno ķirurgu A. Skageru kļuva zināms, ka daudzi slimnieki, neskatoties uz akūtām ķirurģiskām saslimšanām, hospitalizēti vēlu. Līdz pat šim laikam nav realizēta laba un sena iecere — veikt slimnieku ambulatorisko ārstēšanu poliklinikas operāciju blokā. Vāji tiek veikti sanitāri izglītojošais darbs iedzīvotāju vidū.

DAZAS DIENAS PIRMS VEĻŠANĀM

Uzzinājuši par nodaļas vadītāja stingro apņemšanos atteikties no amata, ķirurgi apsprieda radušos situāciju, aplēsa, kurš varētu pretendēt uz vakanto vietu. No palikušajiem četriem speciālistiem trīs savas kandidatūras atsauca nekavējoties. Palika vienīgais kandidāts — jaunais ķirurgs Roberts Petrāns. Viņu tad arī ieteica slimnīcas administrācijai iecelt par nodaļas vadītāju. Izrādījās, ka ar ķirurgu viedokli vien nepietiek. Radās ideja organizēt vēlēšanas.

Seit, protams, katrs no jums pie sevis nodomās: «Vai bija vērts rīkot vēlēšanas, ja uz vakanto vietu ir tikai viens pretendents? Vai nebūtu labāk izsludināt konkursu uz vakanto vietu?». Tas ir strīdīgs jautājums.

jums. Varēja taču gadīties, ka vēlēšanu gaitā, apspriežot vienīgā kandidāta darbības programmu, vēlējamajam izvirzītu vēl citas kandidatūras... Tā tas arī notika.

KO PRASA DEMOKRĀTISKĀS VEĻŠANĀS?

Pirmām kārtām pievērst padziļinātu uzmanību katram kandidātam. Rūpīgi un pārdomāti organizēt pirmsvēlēšanu kampaņu. Tā ietver sevi pretendentu iecerētās darbības programmas un domu par kolektīva darba perspektīvām uzklauššanu, viņu atbildes uz cilvēkus interesējošiem jautājumiem. Nepieciešams ņemt vērā arī konkrētā kolektīva īpatnības, lai varētu noteikt, piemēram, balsošanas formu: atklātu vai aizklātu. Tie ir obligātie priekšnoteikumi vēlēšanu sekmīgai norisei. Patiesi demokrātisku vēlēšanu, kuras atceļ aizliegumu izteikt savu viedokli.

Diemžēļ Preiļu rajona centrālās slimnīcas ķirurģijas nodaļas vadītāja vēlēšanu gaitā netika pielietota neviena no minētajām formām. Rodas jautājums, kam vajadzīgas tādas vēlēšanas, kuras būtībā nemaz neattaisno savu nosaukumu. Jo — nebija taču ko vēlēties. Kad stihiski tika izvirzīta otra kandidatūra, pasākuma vadītāji atzina par labāku ņemt to vērā. Kaut gan N. Bogdanovs ķirurgu vidū ir vienīgais augstākās kategorijas speciālists ar lielu praktiskā darba pieredzi un vadošas māku (agrāk bijis nodaļas vadītājs). Klātesošie izvērtēja arī N. Bogdanova atteikšanās iemeslus, pie kuriem jāmin nopietnas nesaikāšanās ar administrāciju. Ignorētas tika arī replikas no vietām, kas prasīja nepieņemt šo atteikšanos no amata. Un vēl — par kādu komunistu un arodkomitejas organizatorisko lomu gan var būt runa, ja ne partijas organizācijas sekretārs, ne arodkomitejas priekšsēdētājs sapulcē nepiedalījās (kaut gan tieši viņiem vajadzēja uzņemties vadošo lomu).

Rezultātā pašpīlsmā ļautais pasākums pārvērtās par laika izniekošanu, kura izraisīja cilvēkus tikai aizdomas un neizpratni: kā izteikt savu gribu, ja otrs kandidāts izrādījies lieks?

L. KUZMINA

Vēstule ar komentāru

Vai iespējams nekavēt?

Autobuss, kurš kursē pa maršrutu Niegale — Livāni — Preiļi, kopš šī gada 1. jūnija no Livāniem atiet pulksten 7.41, tas ir piecas minūtes agrāk. Taču praktiski autobuss no pieturas atiet pulksten 7.50 vai pat 7.55. Tā rezultātā es kavēju darbu. Kāpēc? Preiļos man jāpagūst pārsēties autobusā Daugavpils — Varakļāni, kurš at-

iet pulksten 8.46. Kāpēc autobusu šoferi neievēro satiksmes grafiku? Autobusiem ir jākursē precīzi. Pretējā gadījumā pasažieris nezina, kad viņš sasniegs galamērķi. Atliek vienīgi zilet: paspēšu, vai nepaspēšu.

R. POLOMOSNOVA
Livānos

Redakcija lūdz komentēt šo vēstuli Jēkabpils autobusu parka inženierī tehnoloģi MARIJU PU-KITI.

— Vaina ir tā, ka Livānu autostacijas kasieri biļetes uz konkrēto maršrutu pārdod līdz pat autobusa atiešanas brīdim. Tā būtība ir sava veida pašdarbība. Pēc noteikumiem biļešu pārdošana jāpārtrauc ne vēlāk kā 4 minūtes pirms autobusa atiešanas. To mums arī nācās atgādināt kolēģiem Livānos.

Nokavēto laiku (to vēl papildzina Livānu dzelzceļa pārbrauktuves mazās caurlaides spējas) maršrutā atgūt neizdodas, jo vie-

nā ceļa posmā turpinās remontdarbi.

Jāteic, ka arī pasažieriem vajadzētu būt disciplinētākiem. Diemžēl daudzi no viņiem autostacijā ierodas pašā pēdējā brīdī. Un tas, protams, rada grūtības satiksmes darbiniekiem.

Par autobusu Daugavpils — Varakļāni jāpaskaidro: ir vienošanās ar Daugavpils autobusu parku, ka šī uzņēmuma šoferu ceļazīmes jābūt ierakstītam brīdinājumam — sagaidīt autobusu Niegale — Preiļi. Kā šis norādījums tiek ievērots, tas, bez šaubām, jākontrolē Preiļu autostacijas darbiniekiem.

Savs klubs

Ludza notika kluba «Salang» rajona sekcijas dibināšanas sēde. Divdesmit septiņi jaunieši, kas dienējuši Afganistānas Demokrātiskajā Republikā, aktīvi iekļāvušies savu jauno novadnieku patriotiskajā un internacionālajā audzināšanā. Jurijs Timošenko,

Igors Oščenkovs, Viktors Pavlovs un daudzi citi tiekas ar skolēniem un strādnieku jaunatni.

Nesenie karavīri neaizmirst savu kritušo biedru vecākus, palīdz viņiem gan ar labu vārdu, gan ar darbiem.

LATINFORM

SAIMNIECISKĀ APRĒĶINA SKOLA

Pirmrindas pieredze

Tā rakstīts tipveida nolikumā...

Cienījamie laikraksta lasītāji! Ši gada 1. septembrī mēs publicējam saimnieciskā aprēķina skolas pirmo lappusi. Tajā stāstījam par Baltkrievijas PSR Mioru rajona pieredzi darba līdzdalības koeficienta pielietošanā lauksaimniecības speciālistu veikuma novērtēšanā. Savos spriedumos par šo un citiem ar darbu saistītiem jautājumiem dalījās Rušonas padomju saimniecības speciālisti un strādnieki.

Dažu rajona agrorūpnieciskās apvienības vadošo speciālistu asu nepatiku izraisīja saimniecības ciltslietu zootehniķes V. Bogdanovas publikācija "Alga kļuvisi uz pasi mazāka". Autore izsaka neizpratni par to, kāpēc no sovhoza speciālistu darba algas atskaita divdesmit procentus, bet no rajona agrorūpnieciskās apvienības aparāta darbinieku algām — desmit procentus. V. Bogdanova pamatoti jautā: «Vairbūt viņiem ir mazāks

sakars ar zemi, ar ražu un dzīvsvāra pieaugumiem?»

Agrorūpnieciskās apvienības speciālistu saulums bija pilnīgi saprotams, jo sāda apmaksas kārtība ne jau viņu pašu izdomāta. To, ka saimniecību speciālistiem izmaksājami astoņdesmit procenti, bet agrorūpniecisko apvienību aparāta darbiniekiem deviņdesmit procenti, apliecina divi svarīgi dokumenti. Viens no tiem ir «Tipveida nolikums par padomju saimniecību un

citu valsts lauksaimniecības uzņēmumu vadošo darbinieku, speciālistu un kalpotāju darba samaksu». 1986. gada 30. jūnijā dokumentu apstiprināja PSRS Valsts agrorūpnieciskā komiteja, PSRS Valsts darba komiteja un Vispārējās darba apvienības Centālās padomes prezidijs. Tajā pašā datumā apstiprināts arī nolikums par rajona agrorūpniecisko apvienību pārvaldes aparāta darbinieku darba samaksu un prēmēšanu. Tādā visā ir oficiāli nopamālots un saskaņots. Taču šīs dienas «Saimnieciskā aprēķina skolas» lappusē runa būs

tiesi par to, kas uztrauc rušoniēt V. Bogdanovu, — ka republikas agrorūpnieciskajā komitejā kalpotājiem un speciālistiem viņu ienākumus neietekmē kolhozu un padomju saimniecību rādītāju kāpums vai lejupslide un kas viņasprāt nav ne taisnīgi, ne demokrātiski. Il ipaši šobrīd, kad valsts saimniecībā iestājies lielo pārmaiņu laiks, kad tiek atmodināta cilvēku sirdsapziņa.

Tiesi tāpēc piedāvājam jums uzmanībai, cienījamie lasītāji, pārpublicējumu no laikraksta «Zvestija» šī gada 6. oktobra numura.

FAKTS: pirms vairāk nekā pusotra gada visi Volgogradas apgabala Serafimovičas rajona kolhozi un padomju saimniecības pārgāja uz kolektīvo darbuzņēmumu. Saimniecību vadītāji un speciālisti vairs nesaņem «cietu» algu — tā tagad ir atkarīga no saražotās produkcijas.

REZULTĀTS: agrāk ar peļņu strādāja tikai trīs no piecpadsmit rajona saimniecībām, nu gada laikā tā skaits pieauga līdz desmit. Rentabls kļuva pat tās, kas regulāri strādāja ar zaudējumiem.

Rajona agrorūpnieciskās apvienības pārvaldes aparātā speciālisti tagad saņem nevis amata algu, bet pašu nopelnītu naudu. Tāpēc, ka rajona

agrorūpnieciskā apvienība pārgāja uz darbuzņēmumu.

SAKUMS. Agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētājam N. Cumakovam tika izteikts pārņemts, kurš daudz ko izskaidro: «Lūk, tu, Nikolaj Borisovič, atbrauc pie mums uz kolhozu, taču darvaino, mēs tavai interesei netīcam. Tagad gan apsolīji tikt skaidrībā ar tehnikas remontu, bet aizbrauksi un tūlīt aizmirsi. Tu taču saņem «cietu» algu, tev no aizmārības zaudējumu nebūs.

— Man, protams, bija aizskaroši no saimniecību vadītājiem dzirdēt šādus vārdus, taču būtībā tie bija patiesi vārdi. Man pašam arī nācās saskarties ar līdzīgiem jautājumiem, — stāsta N. Cumakovs. — Gadījās, ka jautāju mūsu speciālistam, sak, kādi patlaban fermās ir dzīvsvāra pieaugumi? Bet viņš tik skatās griestos. Pat nepainterēšas. Izrādās, ka viņam ir pilnīgi viena alga... Vai arī, piemēram, vērsās pie manis kāds padomju saimniecības direktors ar sūdzību par apvienības enerģētiku. Līnija jau rīs dienas bojāta, fermās govīs neslauktas un, kā saka, jumtu ceļ nost. Direktors zvina enerģētiku, tas sola. Bet solīts makā nekrit... Ja nu viņam par to, ka nav bijis operatīvs, kabata paliktu tukšāka, tad cita lieta. Bet nē — viņam tak pienākas stingri noteikta alga. Tā arī bija, ka rajona līmeņa vadošais aparāts gandrīz vai traucēja strādāt pa jaunam tiem zemākajiem posmiem, kur kolektīvā darbuzņēmums bija iedzīvojis. Un mēs nolēmām...

LIGUMS DARGĀKĀS PAR NAUDU. Pajautāju Cumakovam, kā pārmainas atspoguļojas alga. Un viņš parādīja, cik daudz saņēmis pēdējos mēnešos. Vairākos gadījumos atšķirība no iepriekšējā bija visai ievērojama. Apvienības priekšsēdētājs saņēma te par divdesmit, te par trīsdesmit rubļiem mazāk. Vairāk — gandrīz nekad. «Normāli», teica Cumakovs. «Kā strādāju, tā arī nopelnīju...»

Skaidrs, ka Cumakovam, tāpat kā jebkuram citam speciālistam nav vienaldzīga viņa izpeļņa. No kurienes tad optimisms? Kāpēc atbildēja, ka viss ir normāli, kaut gan iepriekšējo naudas summu gandrīz nekad nesaņēma?

— Tagad, — Cumakovs paskaidroja, — ir veidošanās periods, kad nākas samaksāt arī par pagātnes neizdarībām. Bet vēlāk tagadējais «izturkums» tiks aizpildīts. Izpeļņa taču tagad nav iespējama nekādos štatu rāmjos. Vairākas saimniecības speciālistu izpeļņa jau izaugusi, vairākiem priekšsēdētājiem un direktoriem tā jau nereti (par 20 — 40 rubļiem) pārsniedza algas līmeni. Tas ir taisnīgi: tiek maksāts pēc galarezultāta...

APMAKSAS SISTEMA. Visiem rajona saimniecību speciālistiem un vadītājiem algu aprēķina par katru centneru saražotās produkcijas. Vai tas ir iespējams, ja, piemēram, kolhoza priekšsēdētājs vai agrorūpnieciskās apvienības zootehniķis ne govīs slauc, ne lopbarību sagatavo?

Izrādās, ka iespējams. Tāpēc, ka piena ražošana un lopbarības sagatavošana ir atkarīga ne tikai no tiešajiem izpildītājiem, bet arī no prasmes organizēt darbus. Par to tad arī domāja, kad algu saistīja ar produkcijas izlaidi. Kolhoza «Rodina» priekšsēdētājam I. Volodinam, piemēram, algu aprēķina tā: 3 kapeikas par katru pilna centneru, 18 kapeikas — par liellopu dzīvsvāra pieauguma centneru, par cūku — 16 kapeikas. Rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētājam ir noteikta «Algās aprēķināšana par faktiski saražoto produkciju». Viņam par pilna centneru pienākas 0,26 kapeikas, par liellopu dzīvsvāra pieauguma centneru — 1,62 un cūku — 1,46 kapeikas... Kāpēc tāda atšķirība, droši vien skaidrs: viena lieta ir produkcijas daudzums saimniecībā, cita lieta — visās rajona saimniecībās kopā. Gribsi saņemt vairāk — lūdzu. Tikai tev ir jāpanāk produkcijas izlaidis kāpinājums tajā iecirknī, par kuru esi atbildīgs.

EKONOMIKA SĀKA IETEKMĒT KADRU ATLASI. Tā uskarta partijas apgabala komitejas nodaļas vadītājs V. Gavrilovs, kurš agrāk strādāja par partijas Serafimovičas rajona komitejas pirmo sekretāru.

Viņš stāstīja, ka rajona komitejai nu kļuva vienkaršāks tikt galā ar veco slimību: pārlieku jaukšanos saimnieciskajās lietās, sīkumainu aizbildniecību. Vienkārsī vajadzīga tāda darba apmaksa. Darbuzņēmums skaidri izgaismoja, kāds nu isti kurš ir. Vecā stila vadītājus nomainīja enerģiski, darbīgi, kompetenti.

Tik tiešām, pēc tikšanās ar cilvēkiem es pārliecinājos: sistēma «Algās aprēķināšana par faktiski saražoto produkciju» ir iedarbīgāka par visstingrāko pavēli. Jau minētajam kolhoza «Rodina» priekšsēdētājam šī gada aprīlī alga izrādījās par 70 rubļiem mazāka nekā agrāk. Tāpēc, ka iepriekš rādītājam «liellopu dzīvsvāra pieaugumi» aile «produkcijas daudzums» — svītriņa. Vai nu vēl vajadzīga kāda īpaša pavēle: sak, tiesi šai nozarei jāpievērš visnopietnākā uzmanība, steidzīgi jāievieš kārtība? Kolektīvais darbuzņēmums ietekmēja arī zootehniķa un cūku fermas vadītāja algas... Nu vairs nav laika novelīt vainu vienam uz otru — visiem jāķeras pie darba, lai situāciju uzlabotu.

Pagājušajā gadā šajā saimniecībā daži speciālisti, kopā rēķinot, saņēma par apmēram tūkstoš rubļiem mazāk no tās summas, kādu būtu saņēmuši, ja būtu noteikta konkrēta alga. Bet kolhozs, kurš iepriekšējā gadā cieta 113 tūkstošus rubļu lielus zaudējumus, strādāja jau ar peļņu. Tā sasniedza 145 tūkstošus rubļu.

Paradokss? Nē! Spilgts piemērs darba samaksas jaunās sistēmas efektivitātei. Un zaudētāju lomā nokļuva tiesi tie speciālisti, kuriem saimniecības zaudējumi bija vienaldzīgi agrāk un kuri nesteidzās situāciju labot arī jaunajos apstākļos. Visas likmes novīlētās, joprojām turpināja darboties vecā ierastības hipnoze... Toties — kad vienādos amatos esošiem cilvēkiem sāka izmaksāt dažādas naudas summas, tas sapurināja daudzus.

FAKTS SALIDZINĀSANAI, kuru sniedza Sverdlova kolhoza galvenā ekonomiste A. Terentjeva:

— Agrāk mēs līdz tarifa noteiktajam likmēm saimniecībā kopumā piemaksājām 40 tūkstošus rubļu. Nauda izlietota, bet produkcijas nebija... Tagad aiziet projām tie, kuri neprot vai negrib strādāt. Toties citi šo naudu saņem par darbu. Par to, ka izslaukumi no govīs palielinājās vairāk nekā par tūkstoš litriem, bet lopu dzīvsvāra pieaugumi kāpa divtik...

Viss kolhozs, kurš līdz pārejai uz kolektīvo darbuzņēmumu rēķināja zaudējumus, sāka rēķināt peļņu: 343 tūkstoši rubļu! Toties zaudējumi iepriekš sasniedza 335 tūkstošus. Skaitļi ir daļrūnīgi.

Rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētāja viedoklis

Jāceļ zemnieka darba vērtība

Jaunais vienmēr nāk ar grūtībām. Taču palet laiks, pārmaiņas sevi apliecina un liekas pašas par sevi saprotamas. Rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētājs V. KOROTKOVs par kolēģu pieredzi teica: «Viņš darīja pareizi, sen jau tā vajadzēja... Arī mums...»

Ieklausīsimies dažos spriedumos, kas saistīti ar jauno saimniekošanas paņēmieni ieviešanu mūsu rajona kolhozos un padomju saimniecībās.

— Kopš esmu agrorūpnieciskās apvienības vadītāja postenī, jau vairākkārt nācies dzirdēt speciālistu neapmierinātību par to, ka vienāda alga ir gan tiem, kuri darbam veltī sevi visu, gan tiem, kuru attieksme pret pienākumu ir vienaldzīga. Vienādos amatos strādājošajiem vajadzīgs dažāds atalgojums, jo visi pat gribēdami nevar vienādi pildīt uzdevumus. Līdz šim diferenciēti tika sadalītas tikai prēmijas. Taču arī šajā ziņā istas taisnības nebija.

Lūk, piemērs! Kādas saimniecības speciālistu lopkopības gada plānu izpildīja ar uzviņu, saņiedza augstus izslaukumu kāpinājuma un labus dzīvsvāra piešvarus. Taču laukkopji ar saviem darbiem netika galā. Rezultātā — piecdesmit procenti no prēmijas nost gan agronomijas, gan zootehnikas speciālistiem. Protams, ka pēdējo vidū rodas pamatota neapmierinātība.

Atmiņā iespiedies arī tas, kā Terentjeva teica: «No rajona agrorūpnieciskās apvienības pie mums tagad brauc nevis interesēties, kā mums klājas, bet gan strādāt, palīdzēt!» Viss ir pareizi: tagad katrs sev pelna algu.

PROBLEMAS. «Ah, karsti gan mums te gāja!» — atceras rajona agrorūpnieciskās apvienības galvenā ekonomiste N. Nemuhina:

— Mēs taču gājām savu ceļu, kad atteicāmies no plaši pielietotās pieredzes speciālistiem un vadītājiem izmaksāt ik mēnesi astoņdesmit procentus no algas likmes. Kaut arī samazināta, tā tomēr bija tā pati alga, bet piedāvājamās piemaksas pēc rezultātiem — stimuli, kuri iedarbojās ne jau vienmēr. Taču šī gada janvārī agrorūpnieciskā komiteja piespieda mūs ieviest tieši tādu apmaksas formu. Visu mēnesi nācās «skaidrot attiecības». Mēs atgriezāmies pie savas sistēmas. Aizstāvējām to...

N. Nemuhina man pastāstīja arī par citiem cīņiem. Surp, uz rajona agrorūpniecisko apvienību, sāka nākt cilvēki no saimniecībām, pieprasīja atjaunot to apmaksas formu, kuru sākumā tā negribēja pieņemt. Viņā sajuta, ko nozīmē paša godīgi nopelnīts rublis. Tikai inertajiem tuvāk nie sirds ir stingri noteikta alga. Bet iniciatīvas bagātajiem darbuzņēmums dod plašumu darbībai.

Samaksa par saražoto produkciju kļuva savdabīgs uzņēmuma generators. Atjaunojās bišķopība. Agrāk rajons ar lielām grūtībām izpildīja plānu medus pārdošanā valstij, tagad tika ražota pat virsplāna produkcija. 500 hektāri smilts un mālsmilts

augšņu tika atdoti ģimenēm ar būzu audzēšanai. Nespecializētājās saimniecības radās sakņaugu un dārzenu plantācijas, kartupeļu lauki...

PERSPEKTIVAS. Pārmaiņas ir acīm redzamas. Nosauksu vēl dažus skaitļus. Saldzinājums, protams, ir ar to laiku, kad rajona saimniecības pārgāja uz kolektīvo darbuzņēmumu. Par vairāk nekā 30 procentiem pieauga lopkopības produkcijas ražošana. Strauji samazinājās tās pašizmaksā, bet realizācijas peļņa sasniedza 2,2 miljonus rubļu.

Tagad rajonā gatavojas darbuzņēmumā iesaistīt organizāciju, kas ir tieši saistīta ar laukiem. Tiesa, ar lielām grūtībām nācās pārliecināt mainīt darba stilu lauku celtniekus. Dala speciālistu algu saņem jau pa jaunam. Tas palīdzēs izbeigt nebeidzamo dzīšanas pēc kvantitātes, palīdzēs ieinteresēt darba galarezultātā.

Gaidāmas arī jaunas pārmaiņas. Tagad rajona domā, vai nebūtu labāk darbu samaksu laukos izdarīt nevis pēc produkcijas, kā tas ir tagad, bet pēc kopienākuma? Stingrāk vajadzēs aprēķināt iztērēto. Bet tas taču ir saimnieciski!

— Manuprāt, — teica N. Cumakovs, — vajag padomāt arī par rajona agrorūpnieciskās apvienības struktūru. Vairāk agrorūpnieciskajā nodaļā vajag nevis piecus cilvēkus, bet gan trīs ar lielāku algu?.. Jebkurā gadījumā nekāda šablona nebūs. Būs tiesi tik speciālistu, cik vajag labam darbam...

V. KORNEVS,

laikraksta «Zvestija» speciālkorespondents
Volgogradas apgabals

Turklāt nav pareizi arī tas, ka speciālistu darbu vērtējam gada beigās, ka darām to pārāk liberāli. Dažādās neizdarībās cenšamies nomaskēt ar līn kā objektiem cēloņiem. Kaut vai ar darba spēka trūkumu. Zootehniķi novel vainu uz agronomiem, agronomi uz inženieriem un tā tālāk. Bet vairbūt vājš ir bijis viņu organizatoriskais talants? Bieži aizbildināties ar tehnikas trūkumu. Taču esam pārliecinājušies, ka pašlaik saimniecībās ļoti zems ir tehnikas izmantošanas līmenis. Lūk, kā viss saistās kopā...

Un arī tas, ka no prēmijas dažos gadījumos nopemam piecus vai desmit procentus, būtībā nieks vien ir. Ja zootehniķis nav bijis fermā nedēļu vai divas, ja nav ne nirkstu pakustinājis lietas labā, kādas tad viņam ir tiesības saņemt, piemēram, noteiktos divsimt piecdesmit vaj pat vairāk rubļus?.. Un bieži ir tā, ka agronomus piebrauc lauka malā, paskatās, vai kombaini strādā — tas arī viss. Tā kā pamaz darīts, lai pilnu algu saņemtu? Fermas strādnieki nezina, kā un ar kādām idejām un darbiem dzīvo viņu saimniecībā. Jo ne speciālisti, ne partijas pirmorganizācijas sekretārs tur sen nav rādījušies. Sak, mēs jums naudu maksājam, tad nu esiet tik laipni un strādājiet. Nav ko degunu bāzt citu darīšanās... Jā, kāda te var būt runa par cilvēcisku attieksmi, visbeidzot — par pārkārtošanu?

Domāju, ka kolēģiem taisnība arī tajā ziņā, ka agrorūpnieciskās apvienības aparāts ir pārāk liels. Kāds būtu optimālais variants, pagaidām ir grūti pateikt. Taču skaidrs ir viens — nauda jāsaņem par izdarītu darbu. Vai nu tā būtu maksas konsultācija, ko saimniecībai sniedzis, piemēram, agronoms un kuras rezultātā tur daudz kas mainījies, vai arī kāds cits variants.

Bez tā, ka jāsaņem tikai godīgi nopelnīts rublis, turpmāk vairs nedrīkstam dzīvot. Kur nu vēl cerēt, ka pārkārtošanās, kuras vārds tagad visiem mutē, pati no sevis radīsies. Ar nākamā gada janvārī speciālistiem un vadītājiem alga tiks maksāta no peļņas. Tiesa, pāreja uz saimniecību pašfinansēšanu vēl ir daudz dažādu neskaidriību, te vajadzīgas izmaiņas. Nav taču godīgi, ka, piemēram, pepsikolas pudele maksā vairākas reizes dārgāk nekā tāds pats daudzums piena... Izveidojies situācija, ka zemnieka darbs, kamēr tas produktu veidā nonāk veikalā, vairs netiek nekā augstu vērtēts. Mūsu uzdevums — panākt šīs galvenās vērtības celšanas.

Cienījamie lasītāji, kādas ir jūsu domas? Būsim pateicīgi, ja uzrakstīsiet mums par visu, kas jūs satrauc jauno saimniekošanas paņēmieni ieviešanā rajona laukos.

Materiālus sagatavoja
L. STRODE

Par veselīgu dzīvesveidu!

„Digorija — 87“

Tā šogad sauca Preiļu rajona kalnu tūristu tūrīdi pa Centrālo Kaukāzu, kas notika divās kārtās: no 7. līdz 19. augustam un no 13. līdz 28. augustam. Piedalījās 63 tūristi. Šī pasākuma organizators bija kalnu tūrisma entuziasts Roberts Kočķers.

Tūrīdē piedalījās astoņas grupas: BSB «Daugava», Aglonas ciema, Preiļu tūristu kluba (divas grupas), Līvānu eksperimentālās bioloģiskās rūpnīcas (divas grupas), Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta, centrālās rajona slimnīcas tūristi. Grupas vadīja Roberts Kočķers, Lūcija Danileviča, Inese Nagliņa, Valdis Kalniņš, Jevģenijs Reinbahs, Juris Ancāns un Arvids Pauniņš.

Pirms doties ceļā, notika nopietna gatavošanās: šūvām drošības sistēmas un produktu maisiņus, apgūvām drošināšanas mezglu ābeci un kalnu tūrisma tehnikas panēmienus.

Augusta sākumā devāmies uz kalniem.

Pārgājienu maršruts sākās aiz Augšbalkārijas ciema, kur sākas Kabardijas—Balkārijas rezervāts. No Augšbalkārijas līdz Stuluvcek pārejai bija it kā viens maršruta posms. Un tad mēs iegājām Ziemeļosetijas teritorijā.

Daži ieraksti no mūsu grupas (šogad gājām otro grūtības kategoriju, grupu vadīja Arvids Pauniņš) kalnu pārgājienu dienasgrāmatas:

«Piektdiena, 7. augusts.

Izbraukšanas diena. Pēc divu stundu lidojuma esam Minerālņijē Vodī lidostā. Saulainie dienvidi mūs sagaida ar 29 grādu tveici un bez nokrišņiem... Pa tumsu atrodam kukurūzas lauku. Tur zem kļajas debess pārnakšņojām.»

«Pirmdienā, 10. augusts.

Naktī bija pārkons, lija spēcīgs lietus. Bijām slapji no galvas līdz kājām. Bet tas mūs nenomāca...

Apzāvējām drēbes un ar možu noskaņojumu sākās mūsu pārgājiens pa Reivaški pāreju.

...Naktī pavadījām virs mākoņiem.»

«Piektdiena, 14. augusts.

Sodien jāpieveic trešā pāreja Gobi—Bartu. Pa akmeņiem un sniegu virzāmies uz augšu. Jāpārvar visstākšie labirinti.»

«Sestdienā, 15. augusts.

Neviens nevarēja paredzēt tādu nejauku nakti: zibenāja, skāņēja pārkonā dārdi, telts plēve klabēja...

No rīta izrādījās, ka ir sākusies ziema. Laiks arvien pasliktinājās. Te uznāca migla, te putenis stundzināja kaulus. Jā, Krasivij pāreja mūs nelutināja. Bijām spiesti pagriezt kalniem muguru un lēnā gaitā kāpt lejā.

...Tas bija interesanti. Sis trīspadsmit cilvēku gājiens uz paradīzes plaviņu. Tumšā naktī gājām kādu pusstundu. Vēl pēdējās asās izjūtas, pa balķiem šķērsojot šņāčošu kalnu upi, un tad miers. Var novilkt slāpās drēbes, nolikt mugursomu.

Astonas pārgājienu dienas pagāja zibenīgi ātri, un atkal bija jāsadomā par civilizāciju...»

Jā, ziemas tumšajos vakaros būs ko atcerēties. Būs ko draugiem pastāstīt. Jau tagad sākam domāt par nākamā gada tūrīdi (piekto pēc kārtas), kurai vajadzētu notikt Vidusāzijā. Droši vien mūsu kalnu tūristu pulkam piedrosies arī citi? Varbūt starp tiem, kam interesē vaigu vaigā sastapties ar kalniem, ir arī stiprā dzimuma pārstāvji? Nevar taču visas virsotnes «iekārot» tikai meitenes! Padomājiet!

A. REIDZANE

Rajona kinoteātros

Mākslas filma

«APBALVOT (PĒC NĀVES)»

Jaunajam izlūkam Jurijam Sospinam karš beidzās četrdesmit piekta gada ziemā, kad viņš, atgriezdams no kārtēja kaujas uzdevuma, mežā uzdrās minai... Karaspēka daļā viņu uzskatīja par kritušu un apbalvoja pēc nāves, bet smagi kontuzētais Sospins atradās hospitālī. Dokumentu viņam nebija, bet pats smagā ievainojuma dēļ bija zaudējis atmiņu, tāpēc viņš nezināja savu vārdu, nezināja arī to, kas viņš ir un no kurienes...

Režisors — B. Grigorjevs. Galvenajā lomā — A. Timoškina. M. Gorkija kinostudija.

Sezonu sākot

Kārtējo darba sezonu kultūras darbinieki uzsāka ar pārrunu, analizējot galvenos uzdevumus mākslinieciskās pašdarbības atīstīšanā. Viņi apsprieda, kas jāveic iedzīvotāju brīvā laika organizēšanā, veselīga dzīvesveida propagandēšanā. Un, protams, bija nopietna saruna par kultūras iestāžu gatavību uzsākt sezonu.

Par ideoloģiskā darba parkārtošanas gaitu rajonā un problēmām semināra dalībniekus informēja partijas rajona komitejas sekretāre Irīda Jansone.

Ar interesi visi uzklusēja rajona iekšlietu daļas nepilngadīgo lietu inspekcijas priekšnieces E. Aksjonovas domas un atziņas par jauniešu brīvā laika organizēšanu. E. Aksjonova pievērsa uzmanību pusaudžu nepietiekamai nodarbinātībai brīvā laikā, runāja par uzvedības kultūras trūkumu. Kultūras pasākumu (īpaši diskotēku) organizētāji ļauj nepilngadīgajiem atrasties deju zālē līdz vēlai naktis stundai.

Kā piemērs — diskotēka «Lauktehnikas» rajona apvienības klubā. Divpadsmit un četrpadsmit gadus veci zēni un meitenes sarīkojumā uzvedās skaļi un nekultūrāli. Kad iekšlietu daļas darbinieki pusaudžus «aizvīzēja» uz viņu mājām, tikai diviem vecāki bija atļāvuši «pa-diskot». Pārējie vecāki nezina, kur, ko un kā dara viņu bērni! Vai patstāvība bērniem nav dota pārāk agri?

Atbildība par to, kas zālē notiek diskotēkas laikā, pilnībā gulstas uz tās vadītāja pierispažinās. Sarīkojumos reti ierodas

komjauniešu operatīvās vienības un sabiedriskās kārtības sargi. Iespējams, ka tieši tāpēc jauniešu uzvedība diskotēkās kļūst arvien vajīgāka.

Kur likt enerģiju? Kā un kur meklēt, rast atslodzi pēc spraigā un nopietnā mācību cēliena skolā? Uz šo jautājumu kopā ar kultūras darbiniekiem atbildi meģināja rast rajona tautas izglītības nodaļas vadītājs Jānis Lazda. Protams, var un vajag darboties skolu un kultūras iestāžu mākslinieciskās pašdarbības pulciņos, sporta sekcijās, interešu klubos. Arī diskotēkās. Taču nedrīkst ļaut pusaudžiem ignorēt vispārpieņemtās uzvedības normas. Uzvedība, apģērba kultūra. Lūk, jautājumi, par kuriem jārunā mācību kolektīvos, ģimenēs, kultūras iestādēs. Un, protams, darba kolektīvos.

Brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības rajona padomes prezidija atbildīgā sekretāre Janīna Eiduka aicināja kultūras darbiniekus aktīvi iekļauties veselīga dzīvesveida propagandā, rīkot atpūtas sarīkojumus, disputus, ģimeņu tradīciju pasākumus.

Rajona kultūras nodaļas vadītāja Monika Līvdāne atzīmēja, ka mācības uzsākušai klubu darbinieku klase (Preiļu 1. vidusskolas 9. klases 17 audzēkņi). Tas ir neliels solis uz priekšu kultūras darbinieka profesijas popularizēšanai. Vina aicināja jau sezonas ieskaņā meklēt jaunas darba formas iedzīvotāju brīvā laika organizēšanai, jaunatnes audzināšanai.

A. ILJINA

Katrai ģimenei

Ja pieņemtu, ka ikvienu latviešu valodā runājoša ģimene lasa arī žurnālu «Skola un Ģimene» (un tā tam vajadzētu būt!), tad iznāktu, ka uz planētas Zeme pavisam ir 119882 latviešu ģimenes, jo tik daudz mums bija abonētu šā gada 1. Janvārī. Taču tas nu ir jebkuram skaidrs, ka šīs skaitlis parāda tikai mūsu tautas enerģiskāko un tālredzīgāko daļu un uzskatāmi liecina, cik daudzi (nedaudzi) ir patiešām ieinteresēti savā un savu bērnu liktenī.

Ja ir stipra, stabila un laimīga ģimene, tad ir stipra republika, visa valsts. Tā ir senzināma patiesība. Par strādīgiem, izskolotiem un krietni audzinātiem bērniem lepojas tēvi, priecājas mātes, paldies saka sabiedrība. Bet kā tādu ģimenei izveidot? Kā pie tādiem bērniem tikt? Pamatatbilde varētu būt šāda — pašiem vecākiem pedagogiski jāizglūtojas, jāmacās audzināt un kopā mūžu nodzīvot.

Žurnāla «Skola un Ģimene» svētākais pienākums ir nākt jums talkā, rādot un stāstot, kā citi macās, strādā un dzīvo, kas viņiem veicas, kas ne, kādas ir kļūdas un kļūdu cena.

Ja esat uzmanīgi sekojuši mūsu publikācijām, tad droši vien kaut ko noderīgu esat arī sev iemantojuši. Mēs no visas sirds gribam jums palīdzēt, taču ir nepieciešama arī jūsu pretimnākšana un vēlēšanās uzturēt dialogu. Žurnāls savu īsto dzīvi sāk tikai tad, kad to lasa. Un mēneša laikā jau žurnālu var izlasīt. Jo tas nemaz nav tik biezs un garlaicīgs.

Preiļu rajonā 1985. gada 1. Janvārī bija 1662 žurnāla «Skola un Ģimene» abonenti, 1986. gada 1. Janvārī — 2179 un 1987. gada 1. Janvārī — 2353 abonenti. Vai pie jums ir tik vien skolotāju un ģimeņu? Tādējādi Preiļu rajona «Preses apvienības» agentūra šobrīd ņem tikai 21. vietu republikā.

Iesakām žurnālu «Skola un Ģimene» pasūtīt uzreiz visam 1988. gadam. Maksa ir neliela — 3 rubļi un 60 kapeikas. Neatlieciet parakstīšanos uz pēdējo dienu — 31. oktobrī.

Uz redzēšanos 1988. gadā!

J. GULBIS,
žurnāla «Skola un Ģimene»
galvenais redaktors

Redaktors V. PETROVS

TV VIĻŅA

22. oktobris. 9.00 — «Panorāma». 9.40 — Dokumentālā filma «Pār Brestu tāds klusums...» 10.00 — TV skolēniem. No kultūras vēstures. 10.30 — Cilvēks, Sabiedrība, Likums. 11.05 — Koncertfilma. 11.35 — Mākslas filmas «Jātņieks, kuru gaida» 2. sērija 12.45 un 18.00 — Zinas. 18.15 — Pārkaršanās: pieredze un problēmas. Racionāla elektroenerģijas izmantošana. Reportāža no rūpniecības uzņēmumiem. 18.50 — Pauguraino zemju augsnes aizsardzība. 19.20 — Televīzijas un radio pasta. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dienas zinas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — Pārkaršanās starmetis. 21.50 — Par godu Liepā Oktobra 70. gadadiņai. Padomju Baltkrievija. Baltkrievijas televīzijas programma. 23.50 — Zinas. 0.05 — Pasaules tautu estrāde. 1.15 — Mākslas filma «Pazudušais inku zelts».

Mākslas filma «Panākumi». 23.20 — Zinas. 23. oktobris. 9.00 — «Panorāma». 9.40 — Kazahijas PSR mākslas meistar koncerts. 10.25 — Pauguraino zemju augsnes aizsardzība. 10.55 — Pārkaršanās: pieredze un problēmas. 11.30 — Mākslas filma «Panākumi». 13.00 un 18.00 — Zinas. 18.15 — TV skolēniem. Zinatnes pasaule. 18.45 — Koncerts «Tikai jums». 19.15 — Sagaidot Liepā Oktobra 70. gadadiņu. Gadu un cilvēku. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dienas zinas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — Pārkaršanās starmetis. 21.50 — Par godu Liepā Oktobra 70. gadadiņai. Padomju Baltkrievija. Baltkrievijas televīzijas programma. 23.50 — Zinas. 0.05 — Pasaules tautu estrāde. 1.15 — Mākslas filma «Pazudušais inku zelts».

Atver acis, māt, un savos bērnos raugies, Cik daudz sāpju viņu krūtīs mīt. Viņu lūpas saka kļusu paldies. Sirds grib tavu sirdi sasildīt. (A. Vējāns)

Skumstam kopā ar piederīgajiem, HELEŅU BRISKU pavadot kapu kalnā.

M. Gorkija kolhoza arodkomiteja

IEDZĪVOTĀJU
DARBĀ IEKĀRTOSANAS
BIROJA
PREIĻU NODAĻA
aicina darba

PREIĻOS:

- autoatslēdzniekus,
- vetārstu ginekologu,
- šoferus,
- gāzes metinātājus,
- krāvējus,
- mūrniekus,
- «Enerģētiskās uzraudzības» kontroliecus,
- kurinātājus,
- ekskavatora mašīnistus,
- krāsotājus,
- aukles,
- krāšņu mūrniekus,
- namdarus,
- pārdevējus,
- autobusu mazgātājus,
- noliktavu strādniekus,
- sanitāres,
- remontatslēdzniekus,
- gāzes balonu nomaīņas atslēdzniekus,
- galdniekus,
- dzīvnieku mākslīgās apsēšanas tehnikus,
- tehniķi laborantu,
- traktoristus,
- skurstenslaukus,
- šuvējas motoristes un viņu mācekles,
- apmetējus,
- elektriķus,
- mehāniķi,
- skaitļošanas mašīnu operatoru,
- audzinātāju kopmītnē.
- komandantu,
- revidentu,
- ekonomistu,
- grāmatvedi;

LIVĀNOS:

- autoatslēdzniekus,
- stikla pūtējus,
- krāvējus,
- izolētājus,
- mūrniekus,
- kurinātājus,
- montāžas strādniekus,
- maizes cepējus,
- remontatslēdzniekus,
- mīklas micītājus,
- traktoristu,
- maizes formētājus,
- apmetējus,
- elektriķus,
- energoiekārtu vecāko meistarus;

AGLONĀ:

- laboratorijas vadītāju,
- maizes ražošanas tehnologu,
- maizes formētājus,
- maizes cepējus,
- mīklas micītājus.
- Ieteikties Preiļos, Pionieru iaukumā 1, telefons 23100 vai Līvānos, Rīgas ielā 136, telefons 43723 ik dienas, izņemot sestdienas un svētdienas.

Gaišu celu sargātāja Tu mums biji, māmuliņ, Nu tev pārklāj kapu priede Vēsu smilšu paladziņu. (I. Mežnora)

Skumju brīdī esam kopā ar Mariju Pētera m. Graudiņu, no MĀTES atvadoties. Ikdienu pieprasījuma preču tirdzniecības apvienības kolektīvs

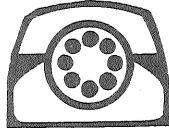
Raupjās rokas vērpā smalku dziju, Katrā dzīpariņā mātes glāsts. Tavi cimdi tikpat viegli bija. Cik bij smags un skarbs tavs dzīves stāsts. (M. Kempe)

Izsakām patiesu līdzjutību piederīgajiem sakarā ar HELEŅAS BRISKAS nāvi.

M. Gorkija kolhoza valde

Laikraksts «Lenina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прильско районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прильи, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulu nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sfudinājumiem — 22305.

Tir. 13898 eks. (latv. val. 9901 eks., krievu val. 3997 eks.).

1. nos. iespiedloks. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400. Daugavpīlī, Valkas ielā 1. Indekss 68169. Pas. 1447.